न्मनः सृष्टावपि पितृलोकस्वामिनः पितॄन् असृजत। पितृत्वाभिमानेन सृष्टत्वात् पितृनाम सम्पन्नम्। एवं वेदिता स्वकीयानां सर्व्वेषां पितेव मान्यो भवति। अपि चास्य वेदितुः स्वयं मृताः पितरः सर्व्वे हवयन्ति आह्वानं प्राप्नुवन्ति। एतेन स्वापादौ आहूताः सन्तः फलप्रदानेनानुगृह्णन्तीत्यर्थः॥

अथ मनुष्यसृष्टिं दर्शयति। "स पितॄन्त्सृष्ट्वा मनस्यत्। तदनु मनुष्यानसृजत। तन्मनुष्याणां मनुष्यत्वम्। य एवं मनुष्याणां मनुष्यत्वं वेद। मनस्व्येव भवति। नैनं मनुर्जहाति" इति। स प्रजापतिः पितृसृष्टेरूर्द्ध्वं किमिदानीमन्यत् सृजामीत्येवं मनस्यत् सृष्टिविषयं मनोऽकरोत्। तन्मनोऽनुसृत्य मनुष्यानसृजत। यस्मान्मनोऽनुसारेणोत्पन्नाः, तस्मात्तन्मनुष्यनाम सम्पन्नम्। य एवं वेदिता मनस्वी सर्व्वकार्य्येषु स्थिरचित्तो भवति। मनुर्मननशक्तिः कदाचिदप्येनं न जहाति॥

अथ देवसृष्टिं दर्शयति। "तस्मै मनुष्यान्त्ससृजानाय। दिवा देवत्राभवत्। तदनु देवानसृजत। तद्देवानां देवत्वम्। य एवं देवानां देवत्वं वेद। दिवा हैवास्य देवत्रा भवति" इति। यो मनुष्यान्ससृजान सृष्टवान् प्रजापतिः, तस्मै प्रजापतये दिवा देवत्राभवत्। दिवसः द्योतनशीलोऽभवत्। सृष्टैर्मनुष्यैर्लौकिकवैदिकव्यवहारे सर्व्वस्मिन् क्रियमाणे सति दिवसः सर्व्वोऽपि व्यवहारैर्द्योत्यते तदेतद्देवमनुसृत्य देवानसृजत। देवतानुसारेणोत्पन्नत्वात् देवानां देवत्वं सम्पन्नम्। एवं वेदितुः सर्व्वोऽपि दिवसः सर्व्वैर्व्यवहारैः प्रकाशितो भवति॥